

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 11/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 25.12.2018. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
одржаног дана 25. децембра 2018. године**

Председник већа: 25.12.2018. година, 14 и 38.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К По2 број 11/17 против оптуженог Плавањац Јоје, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ и оптуженог Наранчић Здравка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ у помагању у вези члана 24 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва - Тужитељства Босне и Херцеговине, Посебно одељење за ратне злочине број Т20 00 КТР300652 13 од 31.12.2013. године, потврђена дана 07.01.2014. године, а преузета и уређена оптужницом Тужилаштва за ратне злочине КТО.4/17 од 26.12.2017. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић,

-оптужени Јоја Плавањац,

-оптужени Наранчић Здравко,

Присутни браниоци оптужених:

-бранилац оптуженог Плавањац Јоје, адвокат Александар Ивковић, и

-бранилац оптуженог Наранчић Здравка, адвокат Јасминка Кузовић.

Приступили сведоци [REDACTED] и [REDACTED]

Нису приступили сведоци [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], уредно позвани.

Нису приступили сведок [REDACTED] [REDACTED], позив није могао бити уручен на адреси из списка. Из извештаја Суда БиХ од 11.12.2018. године је утврђено да је недовољна адреса на којој је позив упућен те је неопходно навести кућни број.

Није приступио сведок [REDACTED] [REDACTED], позив није могао бити уручен на адреси из списка. Из извештаја Суда БиХ од 11.12.2018. године је утврђено да је сведок одсељен са адресе на којој је позив упућен те да је нова адреса непозната. Према извештају Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима са именованим није успостављен телефонски контакт, на расположиви број телефона од оператера је добијена информација да је тражени број непостојећи.

Није приступио сведок [REDACTED]. Позив није могао бити уручен на адреси из списка. Према извештају Суда БиХ од 11.12.2018. године сведок је по изјави комшије

преминуо. Из извештаја Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима је утврђено да се на расположиви број телефона нико није јавио.

У судници су присутна лица: [REDACTED]

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Наставља се главни претрес прекинут дана 03.10.2018. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока [REDACTED].

Позваћете сведока [REDACTED].

Испитивање сведока [REDACTED]

Добар дан, Ви сте [REDACTED] је л` тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Идентитет сведока [REDACTED] утврђен увидом у личну карту издату од стране полицијских органа [REDACTED] издата дана [REDACTED] године од стране [REDACTED].

Сведок [REDACTED], [REDACTED], рођен дана [REDACTED] године, од оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED], и мајке?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]. Девојачко презиме мајке, рођено презиме?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: По занимању шта сте?

Сведок [REDACTED]: Електричар.

Председник већа: По занимању електричар. Ваше пребивалиште је на адреси из списка, је л` тако? Можете вратити личну карту.

Најпре да Вас питам да ли сте у неком сродству или сте у завади са Плавањац Јојом и Наранчић Здравком? Они седе тамо иза. Да ли их познајете?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Кога познајете од њих? Обојицу?

Сведок [REDACTED]: Из истог смо мјеста, обојицу.

Председник већа: Како их познајете?

Сведок [REDACTED]: Као добре.

Председник већа: Не питам Вас то, као добре, него Вас питам да ли се дуго знате, како сте се упознали, да ли с посла, да ли сте комшије, да ли сте рођаци?

Сведок [REDACTED]: Рођаци нисмо, ту смо из истог мјеста.

Председник већа: Из истог места и знате их као мештане вашег села, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], јесте.

Председник већа: Оптужене познаје, није у сродству, није у завади.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасно ово упозорење?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете на начин на који сам Вам то предочила?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте испитани дана 02.02.2012. године пред тужиоцем, у просторијама Кантоналног тужилаштва Унско-Санског Кантона Бихаћ?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И тада сте се изјаснили о овом догађају због кога сте позвани и сада пред овим судом да се изјасните. Ево можете да испричате шта Вам је познато у вези догађаја односно убиства притворених лица у просторијама Основне школе "Петар Кочић" које је према наводима оптужнице било почетком августа месеца, 03. августа 1992. године.

Сведок [REDACTED]: Немам ја ту приче.

Председник већа: Молим?

Сведок [REDACTED]: Ја ту немам приче. Нисам био присутан, нисам био ту.

Председник већа: Добро. Да ли имате нека сазнања од других лица? Дакле, немате непосредна сазнања. Да ли имате посредна сазнања о овом догађају?

Сведок [REDACTED]: Лично мене нико није извјештавао о томе, о ничему. Ја нисам био тај који би

Председник већа: Нису Вас извештавали?

Сведок [REDACTED]: ... нити би имао потребе за тим.

Председник већа: Добро. А да ли сте нешто чули од Ваших мештана? Где сте Ви у то време били и шта сте у то време Ви радили? Да ли сте били војно ангажовани?

Сведок [REDACTED]: Био сам.

Председник већа: Ево, испричајте нам о томе.

Сведок [REDACTED]: У то вријеме не знам гдје сам био.

Председник већа: Да ли сте били у јединици војне полиције?

Сведок [REDACTED]: Јесам био.

Председник већа: Добро. Да ли сте имали везе са овим затвором?

Сведок [REDACTED]: Па на почетку да. Везе, одлазили, долазили, имали смо смјене неке ту. То није био затвор него притвор.

Председник већа: Притвор био. Ко је био у том притвору? Ето испричајте нам Ваша сазнања, шта се дешавало у том притвору?

Сведок [REDACTED]: Ништа, док сам ја био ништа.

Председник већа: До када сте Ви били? Да ли сте Ви били стражар у том притвору?

Сведок [REDACTED]: Повремено да.

Председник већа: Повремено, добро. Од када до када сте били?

Сведок [REDACTED]: Не, не могу то...

Председник већа: Молим?

Сведок [REDACTED]: Немам ја податке датума.

Председник већа: Да ли сте у време овог догађаја у августу месецу 1992. године били стражар?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: До када сте били стражар?

Сведок [REDACTED]: То су биле смјене дневне, како бих рекао, не знам, гдје се то мијењало, није то било константно да будеш десет, двадесет дана, мјесец, него ту будеш, вечерас будеш, сутра не будеш, нема те онда за мјесец, за два дана и то. Ја сам више био у својству возње.

Председник већа: У својству возње. Добро, да Вас питам. У односу на овај исказ, Ви сте овај исказ дали под заклетвом. Да ли остајете Ви [REDACTED] при наводима овог исказа од 02.02.2012. године?

Сведок [REDACTED]: Остајем.

Председник већа: Молим?

Сведок [REDACTED]: Детаља неких се можда и не сјећам што сам дао, али остајем при том исказу. Мислим да се сјећам, нисам ја могао рећи нешто што није било или што ја знам, а да нисам хтио рећи.

Председник већа: Дакле, Ви остајете при свему што сте тада рекли на записнику?

Сведок [REDACTED]: Остајем.

Председник већа: Добро. Ево, уколико Ви немате нешто да кажете, ја ћу Вас питати да ли се сећате да су у том затвору убијена нека притворена лица? Да ли имате нека сазнања о томе ко је убио те људе и од кога сте сазнали, уколико знате?

Сведок [REDACTED]: То је само било у причи, а по имену ко је убио, ко је био, то, приче су биле, да ја кажем конкретно, није мени нико то рекао баш тај и тај.

Председник већа: Кад кажете биле су приче, на шта мислите? Ко је причао? Да ли су причали војници, војска или су причали људи по селу у том месту? Ко је причао?

Сведок [REDACTED]: Људи мимо објекта, који су сазнавали, не знам, можда је неко знао више од мене, ја стварно не...

Председник већа: И шта су причали?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па то само да су убијени људи.

Председник већа: Да су убијени људи. Пошто сте Ви исто тако били стражар, да ли Вам је познато ко је тада био стражар кад су ти људи убијени?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није, ја сам мислио да је био неки, највише је био тај [REDACTED] су га звали, њега су, мислио сам да је он, кад су ме питали, највише времена је он проводио, мислио сам да је био он. Међутим, као, тај ми је у Бихаћу рекао да није он, јер су они имали боља сазнања ваљда.

Председник већа: Добро. Да ли сте чули ко је убио та притворена лица?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није то мени нико по имену и презимену говорио.

Председник већа: Ниједно име се није помињало конкретно?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Шта сам сазнао у ствари, то сам сазнао из медија, кад је то већ одмакло вријеме.

Председник већа: Из медија сте сазнали.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја те људе нисам видио од кад смо, од `95. године.

Председник већа: Добро. Да ли познајете Наранчић Здравка?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Из града сам га познавао.

Председник већа: Добро. Да ли сте се виђали тада у затвору? Кажете и Ви сте стражарили?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Кад је код одлазио, долазио, видели смо се, нас је било 70-80 у полицији који смо се сретали, мимоилазили, долазили, одлазили.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Имао бих питање само једно мало, ако није ...

Председник већа: Кога бисте питали?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да питам само на околности са малом изјавом мојом да сам морао да дођем ту да дајем изјаву, стварно где ја нити знам детаље нити сам био ни близу, ни присутан, нити могу за кога да кажем ни ово ни оно.

Председник већа: Предложио Вас је Тужилац за ратне злочине да будете испитани на главном претресу, према томе морали сте да дођете, а трошкове које сте имали биће Вам плаћени.

Да ли се сећате још нечега што бисте могли да изјавите у вези тог догађаја овде пред овим већем, пред свима у овој судници?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не.

Председник већа: Тужиоче, ово је Ваш сведок. Да ли имате питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Пошто остаје при изјави коју је дао од 02. фебруара 2012. године, ја немам питања.

Председник већа: Немате питања. Да ли браниоци имају питања?

Адвокат Александар Ивковић: Адвокат Александар Ивковић, бранилац Јоје Плавањаца, окривљеног. Имам питање за сведока. Рекли сте пред тужиоцем тада када сте саслушавани тог априла месеца, 02. фебруара 2012. године, да сте чули да је та убиства учинио Јоја Плавањац, па још касније на још касније на једном месту кажете: "помињало се само име Јоје Плавањаца и никог другог". Судија Вас је већ нешто питала, ако можете још конкретније, од кога сте чули, је л` сте на то мислили када сте рекли из медија и да нам мало то објасните?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не могу ја то, ко је то, ја по сјећању свом не могу сад да кажем то је, та прича није до мене стигла тије дана, то је стигло много касније.

Адвокат Александар Ивковић: Колико је то много касније?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па не знам, одкуд ћу знати.

Адвокат Александар Ивковић: Ако се сећате.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: То је било двадесет и колико година.

Председник већа: Добро. Обзиром да Вам је бранилац поставио ово питање, ја ћу Вам предочити шта сте тада рекли: "Колико је мени познато за та убиства спомињало се само име Јоје Плавањаца и никог другог".

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ако је тако, ја сам остао при своме, значи омињано је, ја нисам бјежао од те да се није спомињало.

Адвокат Александар Ивковић: Моје питање је било да ли је неко конкретно, знате ли ко је то конкретно или само сте чули?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Чуло - казало, то је било, изјаву ту ако сад вриједи, из тије дана је кружило не само његово име, али нисам то дао у тој изјави, и оцу његовоме, али то ја нисам, нисам био ту, није ме то ни занимало.

Адвокат Александар Ивковић: Нисам Вас разумео, шта сте споменули оца његовог?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: То сам ја кажем да сам чуо у тим причама и за оца, а ја нисам....

Адвокат Александар Ивковић: Шта сте чули за његовог оца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да је био ту или није био, не знам.

Председник већа: Шта сте чули за оца његовог конкретно?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да је био он ту ваљда, али нисам био, па не могу ја дати.

Председник већа: Где је био?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Једни су причали да је био он, а други су говорили да је био као отац, не знам.

Председник већа: Где је био? Једни су причали да је он убио те цивиле, а други су причали да је то учинио његов отац. Јесте ли на то мислили?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Зашто то нисте рекли када сте тада испитани....

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није ме наводило ...

Председник већа: Само моменат, морате да ме саслушате најпре. Него сте рекли конкретно да сте једино чули да се спомињало.: "колико је мени познато за убиства спомињало се само име Јоје Плавањца и никог другог". Били сте јасни. Зашто тада нисте рекли спомињало се име Јоје Плавањца и његовог оца и никог другог?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Можда нисам ни простора ни време да кажем и онда сам испитиван унакрсно.

Председник већа: Па имали сте простора и време, доста сте дали детаљно Ваш исказ.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Остајем при својој изјави, шта бих ја...

Председник већа: Остајете при тој изјави.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја сам мислио да могу само поразговарати у ужем кругу да би и одговорио и господину нешто....

Председник већа: Не може у ужем кругу, главни претрес је јаван. Кажете сада, додали сте да сте чули и за име његовог оца. Када сте то чули за име његовог оца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па можда у том периоду, не знам, немојте ме сад везати за датуме неке и за дане.

Председник већа: У том периоду? Па добро, обзиром да сте саслушани 2012. године и упозорени сте и тада да сте дужни да говорите истину, зашто нисте тада помињали оца Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Нисам у том моменту слагао, нисам само допунио све, не знам.

Председник већа: Молим?

Сведок [] []: Нисам ту дао изјаву, вјероватно, нисам ништа лагао ја.

Председник већа: Дакле, Ви кажете да сте тада рекли управо оно што је истина? Изволите даље браниоче.

Адвокат Александар Ивковић: Рекли сте да нисте ништа слагали, а сад сте поменули оца?

Сведок [] []: Не, не, ја кажем тад нисам довољно дао, нисам ништа слагао, ја сам и у то вријеме ако сам чуо за Јоју Плавањаца нисам ништа слагао, значи негдје сам чуо, а не знам од кога.

Адвокат Александар Ивковић: За оца његовог?

Сведок [] []: Ја кажем после сам реко да додам да је била прича да је био отац, ја га нисам видио.

Адвокат Александар Ивковић: Немам судија више питања.

Председник већа: Немате више питања. Реците ми да ли Вам је познато Јоја Плавањац у то време где је био распоређен, да ли је имао неко војно задужење?

Сведок [] []: Не.

Председник већа: Није Вам познато или није имао? Будите прецизни.

Сведок [] []: Није ми познато.

Председник већа: Обзиром да сте Ви радили као стражар у затвору, да ли хоћете тиме....Молим?

Сведок [] []: У притвору.

Председник већа: У притвору. Да ли хоћете да кажете да Јоја Плавањац није Вама био ни на који начин надређени?

Сведок [] []: Ни то не знам.

Председник већа: Не знате?

Сведок [] []: Не знам, можда јесте, није, не знам.

Председник већа: Како је могао да буде Вама надређен?

Сведок [] []: Не знам.

Председник већа: Не знате. Дакле, Ви нисте уопште чули у том периоду ни где је он, ни шта ради, ни да ли има неко војно задужење?

Сведок ██████████ ██████████: Не знам.

Председник већа: Добро. Ви сте такође рекли да сте чули да је Јоја дошао да тражи убицу своје мајке и када га није нашао да је поубијао цивиле који су ту били затворени. Реците нам да ли се сећате од кога сте то чули?

Сведок ██████████ ██████████: Нисам ја то разумио Вас сада. Је л' можете ми поновити само?

Председник већа: У Вашој изјави коју сте дали дана 02.02.2012. године пред Тужиоцем Унско-санског кантона, а коју изјаву сте Ви својеручно потписали без примедби, после изјаве: "то је моја изјава, записник ми је прочитан, те како су моје речи верно унете као таквог га и потписујем". И потписали сте. И Ви сте рекли да сте чули да је Јоја дошао да тражи убицу своје мајке и када га није нашао да је поубијао цивиле који су ту били затворени.

Сведок ██████████ ██████████: Исправно.

Председник већа: Од кога сте то чули?

Сведок ██████████ ██████████: Не знам.

Председник већа: Добро. У односу на Наранчића, Ви кажете да нисте били у истој смени, је ли тако?

Сведок ██████████ ██████████: Не.

Председник већа: У различитим сменама. Ви сте били у различитим групама, је ли тако? Нисте били распоређени у истој групи?

Сведок ██████████ ██████████: Да.

Председник већа: Да ли имате сазнања како се Наранчић опходио према притвореницима?

Сведок ██████████ ██████████: Па добро, шта, тако. То је наилазило, добро, немам нешто лоше за њега да кажем него да кажем да...

Председник већа: Тада сте рекли: "Мени је познато да је тај Наранчић Здравко чувар био лошији од понашања и он је око себе имао групу тих полицајаца који су се тако понашали и ја сам са њим знао имати проблема у смислу што би ме он критиковао да се ја извлачим да идем возити ауто".

Сведок ██████████ ██████████: Па можда јесте истина.

Председник већа: То је истина, је ли тако?

Сведок ██████████ ██████████: Волио сам ја мало муљати, одати по страни.

Председник већа: Добро. Сада ми реците да ли Ви знате шта се тада десило у овој школи "Петар Кочић" који је био организован у том периоду као притвор, ко је убијен и шта се причало зашто је убијен?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па већ сам рекао да ја нисам био ту, да не знам ни шта ни како.

Председник већа: Добро. Ви сте мало пре рекли да сте из истог места, да живите у истом месту где су живели, где је живео и Јоја Плавањац?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па то је све круг села око Босанске Крупе. Босанска Крупа, ја сам живио у Крупи, радио и тако.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато да је мајка Јоје Плавањаца убијена за време рата?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Када, да ли знате то?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, по датуму не.

Председник већа: Не знате датум. Да ли је то било негде у време овог догађаја?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Да ли знате шта се причало ко је убио мајку Јоје Плавањаца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: То се зна ко је убио његову мајку.

Председник већа: Шта Ви знате, шта сте чули?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ништа не знам, само то што сам чуо, нисам био на увиђају, ни догађају, ни прије ни послје тога, само да је убио тај [REDACTED], је л' [REDACTED]?

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро. А да ли имате сазнања обзиром да сте Ви кажете такође били стражар у овом затвору, да ли имате сазнања шта је било са [REDACTED] [REDACTED] након тог догађаја? Да ли је [REDACTED] довођен у овај притвор који је био у школи "Петар Кочић"?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: То је било, не знам је ли довођен ту, је л' доведен или није доведен, али углавном се ти случајеви кад је таква убиства, да су ишли за Бања Луку.

Председник већа: Када су таква убиства одмах су их возили за Бања Луку?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Ви немате сазнања да је [REDACTED] био уопште у овом притвору?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, не, немам никаквих.

Председник већа: Добро. Да ли имате нека сазнања обзиром да сте ту радили у том периоду, да сте имали задужење, да ли имате нека сазнања да ли је војна полиција или било ко од надлежних покренуо неки поступак или неку истрагу у вези убиства ових цивила у овом притвору?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Никаквих сазнања немате, добро. А ко је био надлежан над овим притвором?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па то је била иста смјена тих....

Председник већа: Ко је основао тај притвор?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ни то не знам.

Председник већа: Да ли војска или војна полиција?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не знам, вјерујте да не знам. Није могла војна полиција, није војна полиција себи сама давала задатке, мислим да не.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: И не знам кад је то на почетку и колико је то и трајало, ја сам после ишао, био у радној обавези, држао радњу и тако, не знам, нисам ја цијело вријеме ту.

Председник већа: Ви сте рекли: "Сећам се да је на почетку рата био формиран затвор у школи "Петар Кочић" где смо ми чували стражу. Колико се сећам седиште наше војне полиције било је у склопу школе где смо и ми чували стражу".

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не знам ја ко је формирао ту чету.

Председник већа: Добро. Седиште ваше војне полиције било је у склопу ове школе?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Где? У којим просторијама?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Изгубио сам и слику од школе..., па на улазу, ваљда је на улазу, била је једна просторија на улазу, вјеруј да ја слику праву сад не бих знао нацртати...

Председник већа: Ту је било седиште војне полиције?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да. Да није још било ђе у којој другој згради... Није бога ми, то је било у једној кући, шта је ту било. У једној кући је овамо била та, ако се односи на станицу.

Председник већа: У кући која је била близу ове школе, је ли тако?

Сведок [] []: Мислим да је то. Једно вријеме јесте ту било, сад ја кажем кад сам мијењао ја своје позиције....

Председник већа: Добро. Да ли можете само још да нам објасните како је функционисао тај рад, у чему се састојао посао стражара? Колико је људи стражарило? Како се поступало са притвореницима у случају њихових потреба исхране и осталих свакодневних потреба, да ли су они били закључани у тим просторијама, када су се откључавали, када су могли да излазе из тих просторија, колико је лица морало да буде присутно? Ето, објасните нам то поступање према њима.

Сведок [] []: Не знам. То је била просторија, ја сам у почетку био кад је било њих више ту, имао је ВЦ, не знам шта је било да није се поступило. Према њима се поступило добро, што. Имали су храну, хранили су се два, три пута, носило се у мањеркама.

Председник већа: Добро. Како су се хранили? Рецимо, пристигне храна, ко им унесе ту храну или они изађу у неку просторију да једу? Како се одвијало?

Сведок [] []: Уносила се храна ђе су и били, ту је било, ту су се и хранили.

Председник већа: Дакле, унесе се храна у просторију где они бораве?

Сведок [] []: Да.

Председник већа: Када они одлазе до ВЦ-а, како Ви кажете, да ли они могу слободно или у пратњи стражара одлазе до ВЦ-а?

Сведок [] []: То је био притвор, није то била толика дисциплина, ни команда, ишли су они, то су људи били који су били ту из наших мјеста, из села.

Председник већа: Дакле могли су слободно да оду?

Сведок [] []: Одлазили свако, кад се иде размјене, замене. Ишли су у размјене, замене.

Председник већа: Могли су слободно да оду до тоалета без пратње стражара?

Сведок [] []: Јесте.

Председник већа: Они су били као што видим из исказа осталих сведока, они су били радно ангажовани у граду, је ли тако?

Сведок [] []: Чистили град, јесу.

Председник већа: И враћали се?

Сведок [] []: Враћали се назад.

Председник већа: Ко их је водио када су имали те активности?

Сведок [] []: Па ко је био одређен на тим, ту има људи које ја и не познајем.

Председник већа: Припадници војне полиције?

Сведок [] []: Јесте.

Председник већа: Дакле војна полиција је била искључиво задужена?

Сведок [] []: Задужена за те радове и ...

Председник већа: Добро. Обзиром да сте Ви припадали војној полицији кажите ми коме су припадници војне полиције били одговорни? Ко је био надређени старешинама војне полиције?

Сведок [] []: Верујте да ја не знам ко је био ту капа...

Председник већа: Ви кажете да су била формирана два вода војне полиције, да је командир једног вода био [], а другог [], звани [], да сте Ви били у воду где је био []?

Сведок [] []: Да. Кома је он подносио податке, вјеруј да не знам.

Председник већа: И кажете било је укупно око 30 полицајаца?

Сведок [] []: На почетку је било и више, два вода, два одељења, било је више на почетку али то није било формирано вјероватно па зато је било више. Било је неке младе војске, младих полицајаца, ја их никад не знам, нису били из наших мјеста.

Председник већа: Добро. Дакле, сва лица која су била српске националности у случају било каквих проблема који су настали су вођена даље у Бања Луку сте рекли, је ли тако?

Сведок [] []: Јесте. Који су учинили таква нека дјела, та већа.

Председник већа: Да ли то значи да су ту само била присутна лица муслиманске вероисповести?

Сведок [] []: Било је горе и Срба.

Председник већа: Било је и Срба.

Сведок [] []: Да.

Председник већа: Кажите ми да ли се водила нека књига у којој се уписивало која су лица доведена?

Сведок [] []: Вјеруј да ја не знам, ја је водио нисам, ко је водио не знам, ко је уписивао....

Председник већа: Добро. Када Ви имате Ваш дан када сте задужени да будете стражар у овом притвору, да ли Ви погледате тај списак кога имате ту?

Сведок ██████████ ██████████: Спискови као спискови никад ја нисам гледао у то.

Председник већа: Није било спискова?

Сведок ██████████ ██████████: А било је у полицији ко је то водио, не знам ја ко је водио, било је, а није то било свакоме од нас доступно.

Председник већа: Добро. Кажите ми кључеве од просторија где су се налазила притворена лица, како сте држали и где сте држали?

Сведок ██████████ ██████████: Па закључа се с ону страну, с ову страну закључаш врата и кључ стоји у брави и нема куд.

Председник већа: У брави? А улазна врата?

Сведок ██████████ ██████████: Немојте ме сад за то, о томе је прошло тридесет, двадест и пет година.

Председник већа: Добро. Ко ме сте могли да отворите улазна врата притвора? Да ли сте морали да имате наредбу за то и да ли је морао неко да Вам се најави? Кога сте смели да пустите обзиром да имате притворена лица?

Сведок ██████████ ██████████: Није ту био правилник никакви.

Председник већа: Добро. Како бисте Ви поступили да је неко, да Вам је неко дошао и рекао: отвори ми врата?

Сведок ██████████ ██████████: Не знам, нисам доживио тај случај па не знам.

Председник већа: Не знате, добро. Немам других питања. Да ли неко има накнадно неко питање?

Адвокат Јасминка Кузовић: Имам ја питање.

Председник већа: Па зашто нисте питали одмах? Морате да поставите, пошто је додатно питање да бисмо ми одлучили да ли је то питање дозвољено.

Адвокат Јасминка Кузовић: Прво је колега, па сам...

Председник већа: Јесам, рекла сам од бранилаца да ли има ко, колега се јавио....

Адвокат Јасминка Кузовић: Оппростите нисам чула.

Председник већа: Сачекајте. Колега се јавио и Ви сте требали после њега да се јавите, да имате питања. Изволите.

Адвокат Јасминка Кузовић: Адвокат Јасминка Кузовић, имам питање, бранилац Наранчић Здравка. Хтела бих да Вас питам да ли су притворена лица која су била притворена у Основној школи "Петар Кочић" имала неки прибор за јело и какав?

Сведок █████ █████: Не знам.

Адвокат Јасминка Кузовић: Добро. Да ли су постојале неке писмене наредбе или упутства у вези понашања стражара?

Сведок █████ █████: Не знам да је било истакнуто или не, није то било истакнуто нигде видно.

Адвокат Јасминка Кузовић: Значи не знате, добро.

Сведок █████ █████: То није био затвор, био је притвор, ту се смењивало из дана у дан, не знам шта би вам рекао стварно.

Адвокат Јасминка Кузовић: Немам више питања.

Председник већа: Немате других питања. Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Ја бих само замолио да ми одобрите једно питање. Да ли је неко сведока контактирао односно да ли Вас је неко контактирао у току 2017. и 2018. године? Дакле, када је почео овај претрес.

Сведок █████ █████: Мене?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, везано за овај предмет.

Сведок █████ █████: Ја људе нисам ни видео од '95., нити видио нити чуо под никим, ни телефоном, ни писмом, никад, никад. То не може нико ми доказати да јесам кад нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала.

Сведок █████ █████: Ниједне.

Председник већа: Добро. Других питања није било.

Шта имате?

Оптужени Јоја Плавањац: Примедбу.

Председник већа: Какву примедбу? Изађите и изјасните се. Наранчић. Изволите Плавањац.

Оптужени Здравко Наранчић: Хтио бих да питам █████ █████а за команду војне полиције. Он каже да је била у склопу школе, али је то било доље у згради можда 200 метара далеко од школе у "Крајина путеви", после је била у једној горе кући још даље. Је ли тако?

Сведок █████ █████: Ја мислим да сам рекао да је била у једној кући, да није била у склопу и да је била у једној кући, колико се ја сећам да сам рекао то.

Оптужени Здравко Наранчић: Мени се чини да си рекао....

Председник већа: Ја сам Вам предочила оно што сте рекли у претходном исказу.

Сведок ██████████ ██████████: Ја сам рекао у склопу тога и мислим доље у оној кући, а на ту кућу мислим на ону кућу велику од оних, испод пута доље што је било.

Оптужени Здравко Наранчић: Па знам, знам.

Сведок ██████████ ██████████: Е ту, е ту. Рекао сам ја то. Ту сам кућу споменуо, али ја и ти ако коментаришемо онда знаш да смо одали да нисмо били сви на истом мјесту.

Оптужени Здравко Наранчић: Знам, али није била команда војне полиције у склопу школе?

Сведок ██████████ ██████████: Не,не.

Оптужени Здравко Наранчић: Била је удаљена доље 200-300 метара сигурно.

Сведок ██████████ ██████████: Да, да.

Оптужени Здравко Наранчић: И хтио сам још да кажем, једну примедбу исто имам, ти си овде рекао да је вод ██████████ ██████████ кад је долазио на смену....

Председник већа: Не можете да се обраћате сведоку. Не изводимо доказну радњу суочења. Ви можете да се суду обратите и да кажете: имам примедбу на изјаву ту и ту, у том и том делу. Изволите.

Оптужени Здравко Наранчић: Хвала госпођо судија. Хтио сам да кажем у вези тога како је он изјавио да кад дође вод ██████████ ██████████ ту на смјену да је ту било неких проблема и тамо и вамо. Ја тврдим да то није било, као што је изјавио.

Председник већа: Па Ви нисте били стражар у притвору?

Оптужени Здравко Наранчић: Јесам, био сам стражар.

Председник већа: Где сте били стражар?

Оптужени Здравко Наранчић: Па ту сам био, у притвору, где и други војни полицајци.

Председник већа: Добро. И?

Оптужени Здравко Наранчић: И то је то.

Председник већа: Добро. То су Ваше примедбе?

Оптужени Здравко Наранчић: Јесу.

Председник већа: Добро, можете се вратити на Ваше место.

Реците ми да ли захтевате накнаду трошкова?

Изволите Плавањац.

Оптужени Јоја Плавањац: Ја бих само овде поставио једно питање. Кад је [REDACTED] [REDACTED] саопштио да не зна убицу моје мајке, [REDACTED] [REDACTED], то је његов брат од рођене тетке. Значи, претпостављам све ово што се дешава данас овдје....

Председник већа: Његов брат од рођене тетке?

Оптужени Јоја Плавањац: Од рођене тетке. Он је убио моју мајку. То би било много добро да је рекао коректно и мислим да је све уследило и његов долазак и свједочење на конто тог његовог брата. Ја имам толико.

Председник већа: Да ли је то тачно [REDACTED] у?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, није тачно, ја сам рекао за [REDACTED] сам поменуо да је то, да је убио његову мајку. Имате сад уписано то, бог вам дао. Ако сам ја нешто погријешио....

Председник већа: Шта је спорно Плавањац?

Оптужени Јоја Плавањац: То је њему брат о тетке.

Председник већа: Па добро, али шта је спорно ако је он убио Вашу мајку?

Оптужени Јоја Плавањац: Нисам значи пратио да ли је рекао да је то...

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Како нисам рекао.

Председник већа: Рекао је.

Оптужени Јоја Плавањац: Ја се извињавам.

Председник већа: Ништа.

Реците ми да ли захтевате накнаду трошкова за долазак у суд и у ком износу?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Обавезно, што нећу. Што више то боље.

Председник већа: Констатује се да сведок [REDACTED] [REDACTED] захтева накнаду трошкова за долазак на главни претрес према рачуну који је приложио за гориво у износу од 90 конвертибилних марака, а на име горива за повратак тражи износ 123 конвертибилних марака. Дакле, Вама 90 конвертибилних марака није било довољно у једном правцу и потребно је 123 у једном правцу?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја ћу то да поклоним држави Србији све те трошкове.

Председник већа: Не морате, само моменат, не можете тако да разговарате. Ви имате право на накнаду трошкова.

Сведок █████ █████: Јесте, и то је глупо. Ја имам 850 километара отићи и доћи, значи пута гориво, пута оно.

Председник већа: То Вас и питам да појаснимо.

Сведок █████ █████: Онај што копа данас заради 20 марака или 30.

Председник већа: То Вас питам. Колики су Вам износили трошкови. Дакле, 90 конвертибилних марака није било довољно да допуните до Београда и Ви сматрате, само моменат, да Вам је у једном правцу, да Вас кошта долазак у једном правцу 123 конвертибилних марака, је ли тако?

Сведок █████ █████: То је рачунала ова другарица.

Председник већа: Из Службе за помоћ и подршку сведоцима.

Сведок █████ █████: Е тако.

Председник већа: Добро.

Сведок █████ █████: Каже колико може бити гориво, може 8 пута 7, 56, па пута 2....

Председник већа: Добро. Ви сте приложили и рачуне за путарину у једном правцу 190 и плус 160 динара, и Ваш укупни износ трошкова које захтевате је 8.112,00 динара, је ли тако?

Сведок █████ █████: Нисмо ми рачунали тамо ништа, не могу ја ни наплатити то, немам девизног рачуна.

Председник већа: Па можете да оставите неки рачун, јер Вама ће бити исплаћено, ми исплатимо.

Сведок █████ █████: Договорили смо се да пошаљем ја, ако нешто има, да пошаљем мејлом, да ријешимо тај жиро рачун, па потписаће онај лист, ако има служба та, свијет тргује

Председник већа: Само моменат, укупно 8.000.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобрава се сведоку █████ █████ у исплата трошкова за долазак на главни претрес у укупном износу од 8.112,00 динара, који ће бити уплаћени на текући рачун који ће сведок накнадно доставити.

Да ли можемо да отпустимо сведока █████ а?

Сведок се отпушта из заседања.

Можете да се удаљите.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Хвала вам лијепо. Могу ли ја поздравити ове људе доље?

Председник већа: Не можете.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не може. Хвала лијепо.

Председник већа:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока [REDACTED] [REDACTED] а.

Испитивање сведока [REDACTED] [REDACTED]

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Дobar дан.

Председник већа: Дobar дан.

Идентитет сведока [REDACTED] [REDACTED] утврђен увидом у путну исправу, пасош издат од [REDACTED]

Сведок [REDACTED] [REDACTED] рођен дана [REDACTED] године.

Реците ми име оца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Од оца [REDACTED] и мајке?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED], рођене [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED] Ви сте по занимању професор је ли тако?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Да ли станујете на адреси из списка?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли познајете овде оптужене Наранчић Здравка и Плавањац Јоју?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Како их познајете?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јоја ми је био радни колега, овај, пријатељ и кум.

Председник већа: Добро. А Наранчића?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: И сада је. Наранчића познајем, овако, нисам се посебно нешто с њим дружио, али знам, мислим знамо се онако.

Председник већа: Нисте у сродству са њима или јесте?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, нисам.

Председник већа: У завади?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не.

Председник већа: Оптужене познаје, није у сродству, није у завади.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасно упозорење и поука суда?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете пред судом о свему што будете питани говорити само истину и да ништа о ономе што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Сведок упозорен, поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави.

Вама је претпостављам познато зашто сте позвани?

Сведок Здравко [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ви сте већ дали исказ о овом догађају када сте испитани пред Тужиоцем Унско-Санског Кантона, Кантоналног тужилаштва Унско-Санског Кантона Бихаћ дана 18.07.2011. године.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ево изјасните се овде пред овим већем у присуству заменика Тужиоца за ратне злочине, оптужених, њихових бранилаца и публике, шта Вам је

познато, чега се сећате у вези убистава цивила која су била у школи "Петар Кочић" у Босанској Крупи почетком августа месеца 1992. године.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није ми ништа конкретно познато шта се догодило у школи. То је био притвор војни. Међутим, на један начин сам сазнао овај да се нешто ту овај догодило. Ја сам овај био и заинтересован. Ево на који сам начин то сазнао. Био сам овај, дошао на посао у Министарство одбране, Одсек који сам требао да формирам, тад у Крупи то није било, а иначе сам раније био радио у војци. Прије рата исто у територијалној одбрани и један од учесника који је формирао ту бригаду, један од, био сам заменик команданта. Једно јутро, сад да ли је јутро, мислим да је јутро, овај, ме је позвао, овај, командант [REDACTED], који је дошао у ту бригаду, можда крајем јуна, почетком јула, позвао ме је да дођем одмах код њега у канцеларију. У канцеларији сам затекао Јоју и команданта. Примјетио сам одмах да је Јоја био доста потиштен, овај, а командант [REDACTED] узнемирен, а иначе је такав и био кад се нешто дешава. И командант [REDACTED] ми је појаснио зашто ме је позвао. Каже: догодило се нешто у затвору, овај, с чиме је изгледа Јоја и повезан, страшно, чини ми се да је такав израз нашао. Он одбија да разговара са мном ако ти ниси присутан, то јест ако ја нисам присутан. Ја сам га питао: Јоја шта се догодило, шта је било. Он ми је само поменуо неколико пута испрекидано име [REDACTED]. Није могао пуно да прича. Ја сам имао једно, једино објашњење за то, јер [REDACTED] је гледао у мене да му појасним о чему се ту ради. Тај Тофко, мислим да је то, касније сам сазнао, жртва, то је [REDACTED], тако ми се чини ми се зове, из Муслиманске Јасенице. Објаснио сам [REDACTED] у да ја тога [REDACTED] не знам, али знам да је он малтерисао подрум код Јоје, негде у другој половини '91. године. Кад је он то завршио Јоја је мене позвао телефоном да ми каже овај шта се догодило. Он је сумњао у [REDACTED] да му је покидао чинове са униформе и био је љут на њега. Морам да кажем да Јоја тада није радио, он можда није радио ни годину прије тога, јер је пао с куће и био је је л' тешко повређен и болестан и одмах се и пензионисао, добио је инвалидску пензију. Значи у то вријеме он није, али звао је мене као колегу свога да ми то укаже и да укаже да треба тога [REDACTED] казнити. Е сад, ја сам Јоји објаснио да, јер је Јоја сматрао да је то атак на оружане снаге, а и њега лично. Ја сам Јоји указао на ситуацију која је била у Босанској Крупи.

Председник већа: Шта је рекао како га треба казнити? Да ли се нешто прецизније изјашњавао?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Он је само: треба да се казни. Да га он лично казни, мислим да то није ни могао, јер он је био јако болестан. Мислим није он могао казнити никога физички, али ја сам њему објаснио да ми то не можемо пријавити ни у МУП ни било коме другом, да је ситуација таква да су се власти, мислим подијелиле. Нас Срба је тамо било 23%, а Муслимана остатак. И подијелило се једноставно, они су били, Муслимани нису поштовали тада савезне прописе овај, бојкотовали су ЈНА и овај, формирали су тамо неке овај јединице "Патриотска лига". Објаснио сам му да то практично кад би пријавили овај у МУП, они би њега прихватили као, наградили би га, не би казнили, а ми би испали, мислим, ништа с тим не би добили. Ја сам њему тада и указао да је, пошто је некако мирисало на рат, у ствари гранате су се чуле из крајина тамо, само што код нас није дошло, да је најбоље да се ту ништа не чини. И овај, он се сложио с тиме, и на том је завршено. Кад је у питању [REDACTED], ако могу да наставим?

Председник већа: Да, да, слушам Вас ја пажљиво.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Тај [REDACTED]...

Председник већа: Како је његово право име?

Сведок Здравко [REDACTED]: Мислим, нисам сигуран, Сејдић Теофик. [REDACTED]. Тај [REDACTED] је села Муслиманска Јасеница. Кад је почео тај рат, а тамо је почео 21. априла, ја сам овај био свједочио, ово да кажем, нисте поменули али стоји и као свједок одбране, а и свједок тужилаштва у случају овај, у предмету "[REDACTED] и други".

Председник већа: То сте рекли.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: А јесам. Да се не враћам пуно како је рат почео, јер то можда није интересантно. Муслимани су имали директиву из Сарајева да се споје у долини ријеке Сане са Приједорском регијом. То су једино могли ако иду преко те Јасенице и Арапуше, тамо. Ми смо успјели, пошто сам ја радио у територијалној одбрани, ми смо успјели некако се изорганизовати Срби и формирали смо четири батаљона.

Председник већа: Добро, за наш предмет то није од пресудног значаја.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, знате зашто. Зато што је Јоја био ангажован у једном батаљону који је имао, ето да прескочим ово сада, ја сам замолио Јоју колико му снага дозвољава да он буде у том батаљону, то је такозвани "Јасеничко-хашански батаљон". Тад смо ми, мислим онако договорили се да [REDACTED], професор један, буде командант тога батаљона, али Јоја да му буде ето на испомоћи, пошто је Јоја радио као оперативац у Штабу територијалне одбране.

Председник већа: Јоја је у то време био пензионисан?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Био пензионисан, али на моју молбу, али и он је схватио ситуацију, овај, па је пристао колико му год мислим снага дозвољавала, он ће бити ту уз тог Јову, јер Јово није био баш одлучан. Дobar човек, официр резервни, али није био баш поуздан у томе смислу да може извршити тако тешке задатке. Е, тај батаљон је имао задатак кад је рат почео да блокира ту Муслиманску Јасеницу, да одузме оружје од тих војних обвезника, Муслимана ту, и до даљњег значи то. С обзиром да нисмо били успјели формирати тај неки Пети батаљон, Јоја се ангажовао и у испомоћи тим тамо снагама, српским јединицама рагна чета –вод, да их организује и да се блокира и Велики Дубовик, такође муслиманско село. Циљ је био да се не споје те снаге, да не споје, а оне су имале задатак, те главне муслиманске снаге, то смо нашли документе и то је свједочено, [REDACTED], народни посланик је свједочио да у странци СДА је нађен записник да ће се извести муњевит рат, да ће се у Крупи, овако дословно пише: да ће се у Крупи доручковати, у Јасеници тој, Српској Јасеници, где је и Муслиманска, да ће се ручати, а у Санском Мосту вечарати. То је оно што се уклапа у директиву. Ту директиву [REDACTED], мислим да је пуковник [REDACTED] потписао. Задатак је значи био да се то блокира и овај, то је Јоја, захваљујући прије свега Јоји и наравно [REDACTED], то су они успјешно урадили. Затим је следила наредба, након десет дана, да се ти људи сви евакуишу. Муслимани су оптужили [REDACTED] да је то био прогон, али је доказано да је то била евакуација из прије свега војних разлога, али и разлога за безбједност тих Муслимана. Било је тешко сачувати животе тим Муслиманима. Знате зашто. Зато што је у највећем селу, недалеко значи 7-8 километара од те Муслиманске Јасенице, а можда и ближе од Великог Дубовика, Муслимани су пуцали на једно српско возило, у коме су била три младића. [REDACTED] је тешко рањен, а ова остала двојица нешто лакше. Значи захваљујући [REDACTED]

они су евакуисани јер је ту овај, замолио га председник општине , овај, али то је било 20. априла. Сутрадан ће се заратити. Доста Срба је било, већи број Срба је негодовао што се ти Муслимани евакуишу. Истина, неки Срби су убили трудну жену, који су дошли, убили су трудну жену Муслиманку у тој Арапуши, док су, не знам ја шта су радили пљачкали или малтретирали те људе, али захваљујући војној полицији и људима као што је Јоја, он је био старешина, ти су људи заштићени. Е сад ја сам свједочио тамо у Сарајеву и сутрадан су освануле, сутрадан након мог свједочења је освануо натпис, БИРН, то је нека агенција која извјештава о ратним злочинима, да су евакуације оправдане.

Председник већа: Ја ћу морати да Вас прекинем, јер то није предмет нашег расправљања. Ја мислим да је битно да се ми усредсредимо на наводе оптужнице. Ми овде истражујемо догађај у Основној школи „Петар Кочић“ у Босанској Крупи, догађај од 03.08.1992. године, у поподневним сатима, односно убиство више цивила који су се налазили притворени у овој школи. То је искључиво тема, предмет нашег поступка. Тако да бих Вас ја замолила да се сконцентришемо и да се усредсредимо управо на тај догађај, за који су оптужени Наранчић Здравко и Плавањац Јоја, Плавањац Јоја за убиство ових више цивила. И ја бих Вас молила да се усредсредите на то, шта Вам је познато. Ви сте се изјашњавали у овом Вашем исказу о догађају коме сте Ви присуствовали након овог убиства, разговору а и Плавањца.

Сведок : Да.

Председник већа: Ви нам детаљно опишите то шта сте Ви тада видели. је, дакле, био командант, је ли тако?

Сведок : Јесте.

Председник већа: Командант батаљона.

Сведок : Не, не, бригаде.

Председник већа: Бригаде. И он је био главни, је ли тако?

Сведок : Он је био главни.

Председник већа: У том месту. у се, значи, шта год да се деси, је морао то да зна и је позивао на разговор, је ли тако?

Сведок : Не знам како је било. Углавном, у Сарајеву је Јоја, овај ослобођен. Значи, у том предмету је и ослобођен, јер он је тврдио да овај разговор, ово што ја говорим, да то није истина.

Председник већа: Добро, тај поступак који се водио против и других, да ли се тај поступак водио у вези ових убистава у овој школи?

Сведок : Јесте, спомињато је тај злочин, тај злочин како су га Муслимани назвали је приписат као удружени злочиначки...

Председник већа: Ко је тамо...

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Злочиначки подухват против [REDACTED], да је [REDACTED] све одговоран за то.

Председник већа: Да је он организовао?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да је он то организовао и овај, заједно са овај [REDACTED] ем.

Председник већа: И [REDACTED] је оптужен, је ли тако?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да, [REDACTED] је оптужен. Међутим, предвидели су, овај, ствар, пре [REDACTED] а су били други команданти. [REDACTED] је дошао, ајде да кажем, можда петнаест дана прије него што се то догодило, петнаестак дана.

Председник већа: Добро, дакле и [REDACTED] и [REDACTED] су ослобођени за овај догађај?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Сви су ослобођени.

Председник већа: Сви су ослобођени за убиство ових цивила у Основној школи „Петар Кочић“?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, они су ослобођени по свим тачкама оптужнице...

Председник већа: За све оно за шта су оптужени?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: А тај случај је пребачен на Унско-сански кантон.

Председник већа: На Унско-сански кантон? Реците ми тада када сте Ви дошли, шта сте затекли? Тај разговор нам опишите детаљно, између [REDACTED] а и Плавањац Јоје.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Добро, ја се извињавам, али поновићу само да је, ипак је ово по мени важна чињеница. Пошто се тај [REDACTED] у разговору, пошто је он поменуо тога [REDACTED], овај, у разговору, овај у канцеларији код команданта, а накнадно сазнајем да је он и жртва, тај [REDACTED], тај [REDACTED] је био у тој муслиманској Јасеници, када је евакуисан. И управо је Јоја, овај, заштитио све те људе. И овај, они су евакуисани. Чак је имао и претњу од једног водећег тамо из СДА, шта ће бити ако се промени ситуација. Јоја је био...

Председник већа: Добро. Ви хоћете да кажете да је имао прилике да му се освети тада, а да то није учинио?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Имао, апсолутно имао.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није, није...

Председник већа: А тада када Вас позива [REDACTED], командант [REDACTED], када Вас позива да присуствујете том разговору, јер Јоја, Плавањац Јоја не жели да прича док Ви не дођете, шта Ви затичете? Детаљно нам опишите тај разговор свега чега се сећате.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ето, затичем њих двојицу у канцеларији. И Јоја ми је изгледао стварно овај потиштен више него, некако, имао сам осећај, више него... Прије два, три дана му је или пет, мајка убијена. И он је био и тада јако потресен том чињеницом. Његову мајку је убио комшија, овај, [REDACTED], млађи човек. И ја сам био и на сахрани, а и сутрадан смо ишли на гроб. И мислим да се тада то ништа није догодило у томе затвору. Али неки дан, не знам који, овај, се десило то да се он нашао код команданта [REDACTED] а по том питању.

Председник већа: Хоћете да кажете да је он тада када је разговарао са командантом [REDACTED] ем, био узнемиренији него претходних дана?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, да, некако је био још више потиштенији некако. Сагнуо је главу и овај, и није могао да, када га питам, овај, „шта се догодило?“, није могао да прича, него само је некако промуцао, два, три пута име [REDACTED]

Председник већа: Само је то?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Само је то рекао.

Председник већа: Изустио и ништа?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Изустио и ништа. И онда ме је [REDACTED] питао: „Па, шта му то значи?“. И ја сам му ово објашњавао, као што сада и Вама објашњавам.

Председник већа: Добро, а шта Вам је рекао [REDACTED], зашто је тада њега позвао на разговор?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да се десило нешто овај, да ли је рекао „страшно“ у затвору, са чим Јоја има везе.

Председник већа: Са чим Јоја има везе? Да ли је [REDACTED] помињао још неко лице, осим Јоје, да има везе са тим?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није или се ја не сећам, или се ја не сећам, али...

Председник већа: Добро, и шта Јоја даље каже? Јесте га Ви питали?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја га питао, овај, он каже тако, овај, „[REDACTED]“. А касније сам ја хтео да проверим, овај, пред [REDACTED] ем.

Председник већа: Добро, само нам реците, касније ћемо да...

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: На истом том састанку, на истом том, с обзиром да ми није било јасно да би он због [REDACTED] ишао доле. Желео сам да, знам да је вамо имао [REDACTED], могао га је овај казнити. А и онда сам га додатно, није ми било јасно да је он ишао доле, овај, постављао питања и онда смо могли разумети. То једва да је тај [REDACTED], [REDACTED], тај, овај човек што му је убио мајку, да је овај, да сам закључио да је због тога отишао.

Председник већа: У затвор?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Да ли је тада рекао, шта је још рекао Јоја? Да ли је рекао да је био у затвору? Да ли је рекао да је убио тамо некога?

Сведок [REDACTED]: Није, није. Питани смо тамо у Тужилаштву и то све, је ли му била униформа, не знам, крвава и тако даље. Није.

Председник већа: Не, то ћемо касније шта су Вас питали у Тужилаштву. Него тада пред командантом [REDACTED] ем, шта је још причао Јоја? Командант га је позвао на разговор.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: И, како се завршио тај разговор? Колико сте Ви били ту? Колико је трајао тај разговор?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам, да сам ја био, када сам ја испричао [REDACTED] у о [REDACTED] и о томе, [REDACTED] у ја више нисам био потребан.

Председник већа: Добро, када је [REDACTED] рекао да се десило нешто страшно у том затвору, притвору, школи „Петар Кочић“ у Босанској Крупи и да је Јоја повезан са тим догађајем, да ли је Јоја то негирао?

Сведок [REDACTED]: Не, ништа није негирао. Него само је то „[REDACTED]“ што је рекао и он то није...

Председник већа: Само је рекао „[REDACTED]“?

Сведок [REDACTED]: Он пуно није причао уопште, није ни могао. Тако имам осећај.

Председник већа: Па, осим те речи „[REDACTED]“, да ли је изговорио још нешто?

Сведок [REDACTED]: Касније, када сам хтео да проверим, овај, јер он заиста био у затвору, некако смо могли схватити да је тај што је убио његову мајку, ето, да је овај, да је ишао доле због тога.

Председник већа: Да је ишао у затвор? Јесте га питали да ли је ишао?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Нисте га тада питали?

Сведок [REDACTED]: Нисам, него, овај, нисам га питао ништа. А чак ни после, овај, чак ни после нисам га питао. Сматрао сам да ће он то мени сам рећи ако буде хтео. А усталом, то се догодило у притвору које је обезбеђивала војна полиција, па ако овај, ако нешто има, по тој, они ће подузети, јел, оно што треба.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Мислим, није се ништа дешавало.

Председник већа: А реците ми, Ви сте тада, Ви сте у овом Вашем исказу навели да сте Ви тада пред командантом [REDACTED] ем испричали све о том конфликту између Плавањац Јоје и [REDACTED] [REDACTED] и да је Плавањац Јоја сумњао да му је [REDACTED] у јесен 1991. године са униформе скинуо чинове.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја, покидао, јесте, јесте.

Председник већа: То сте испричали тада пред командантом [REDACTED] ем?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесам, јесам.

Председник већа: И да је постојао тај неки сукоб међу њима од тада?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да. Али сам хтео и да проверим, овај, и пред [REDACTED] ем, да ли је то разлог што би Јоја евентуално отишао у затвор. Хтео сам да [REDACTED] чује ову причу сада моју што, да је он практично тога [REDACTED] евакуисао из опасне зоне. И није му ништа овај урадио. Значи, није имао разлога да овај, иде у затвор који је двадесет километара далеко од нас и од њега. Није имао тај разлог. Изузев, сада кажем моје мишљење, што је тражио убицу своје мајке.

Председник већа: Добро. Знате ли још нешто у вези овог догађаја, у вези убиства ових цивила?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја не знам овај ништа. Ово сам сазнао тек на суђењу у Сарајеву, да су пале те жртве.

Председник већа: Добро, Ви остајете, дакле, у свему при овом исказу који сте тада дали пред тужиоцем Унско-санског кантона на записнику дана 18.07.2011. године?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Немате ништа у односу на тај Ваш исказ да измените, ни да додате?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, немам. Тај тужилац је практично, ја сам тада и радио у Обавештајно-безбедносној агенцији у Сарајеву и ја сам направио када су ме звали доле, ја сам направио ту забелешку, односно изјаву и предао њему. Он је читао и мало мофидиковао и ето то сачинио.

Председник већа: Добро. Ви сте потписали без примедби?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Да су Ваше речи верно унете у записник који потписујете? Добро. Да ли сте накнадно сазнали шта се конкретно десило у овој школи и ето после овог догађаја?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, сазнао сам то и на суђењу тамо. Видите, они су мене исто испитивали јесмо ли имали, пошто сам ја у то време када су они ухапшени, био сам начелник штаба бригаде када су ухапшени. И овај, ја се нисам сећао имена, али по броју јесам и тада смо ми то, ја примио од команданта батаљона борбени извештај и он је проследит у корпус. Исто тако, начелник безбедности је по својој линији

проследио да су ти људи ухапшени и да су овај у том притвору, својом линијом везе. Међутим, тужилац је тамо, овај, рекао, нема никаквог трага, овај, када су ти људи нестали, негде почетком августа месеца. Једноставно нестали и овај, мислим, касније су њихова тела нађена, пронађена и овај, они су убијени. А ја нисам био доле и немам појма, нити је мене ко извештавао, нити ето.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Само и ово још да Вам кажем. Мислим, може бити интересантно, мислим. Командант [REDACTED] он се бранио овај на тај начин, да сам ја био овај његов заменик. Показао је неку начелну шему из књиге Правила, Правило бригаде овај, да је овај, по тој шеми војна полиција да је била потчињена Јоји, а Јоја је у то време био командант Команде стана. А командир Команде стана је потчињен мени као начелнику штаба. Мислим, то су они изнели, такву тезу.

Председник већа: А шта значи командир Команде стана?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, командир Команде стана није уопште имао везе са војном полицијом. Он је обезбеђивао услове рада овај команди. Значи да имају шта јести, где ће спавати, овај, канцеларијски материјал и тако то, у томе смислу.

Председник већа: Добро. Које су били директно одговорни припадници војне полиције?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Е, припадници војне полиције су били, нико није имао командно право ту, него командант. Али, овај, начелник безбедности, Обавештајно-безбедносног одељења, начелник, он се старао значи са своја два помоћника: један је био обавештајцац, а други је био за безбедност. Е, мислим да је [REDACTED] био за безбедност. Тај [REDACTED] је припремао војну полицију, контролисао је и овај, припремао ако треба неке наредбе које би командант потписао. Такође, исто тај [REDACTED] је овај био одговоран и да овај истражи неке случајеве попут овога и да пријаве пошаље овај надлежнима. Ја исто у Сарајеву сам чуо да тај [REDACTED] је одлежао у затвору овај, али нисам сто-посто сигуран, али тако причају, да је био корупциониран, овај, под корупцијом и да није, овај, да није те неке предмете предавао, предавао тамо где треба. Колико сам ја, када је он заменут, ја сам мислио да је то редовна кадровска измена, јер ја више нисам био у војсци. Ја сам прешао на сасвим другу дужност и нисам то сматрао нечим. Он је тек после рата, та пријава је овај реализована.

Председник већа: У односу на ова убиства у школи?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Е сада, да ли на ово или на нека друга, ја не могу да, не могу да знам. Али сам чуо да је тај човек који је најодговорнији био за безбедност, да је лежао, да је у затвору.

Председник већа: Дакле, Ви немате сазнања да је након овог догађаја вршена било каква истрага од стране оних који су за то били овлашћени, да би се утврilo ко је то извршио?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Е, та истрага, ако је вршена, она није дошла до, ни до команде бригаде, али ни до стручног органа безбедности у Другом крајишком корпусу, јер то је била обавеза, овај, по Правилу службе безбедности.

Председник већа: Како је по Правилу службе требало у конкретном случају када су убијена притворена лица, заробљеници у овој школи да се реагује?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, војна полиција има овај овлаштења као и цивилна, такорећи, имају и да легитимишу, упозоравају, да хапсе, да откривају овај злочине.

Председник већа: Дакле, они су били дужни војна полиција је била дужна да спроведе истрагу, утврди ко је то урадио и да преузме даље мере према извршиоцу у складу са законом?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: У конкретном случају, ко би то овде био?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, овај помоћник, помоћник начелника за обавештајно-безбедносне секторе, тај [REDACTED], он би, он је задужен за контролу и полицију, за њихово припремање да раде по закону и овај, он није имао командна овлаштења. Али је све морао да ради и да припреми команданту, да припреми овај, да извести.

Председник већа: Добро, да ли има још нешто што сматрате да је важно да се изјасните у вези овог догађаја?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ја, ја не могу овај. Једино могу ово да Вам кажем, али... Та евакуација, односно како су је Муслимани назвали „прогон“, је много теретила нас у Крупњу и ми би...

Председник већа: Да, али то није предмет нашег расправљања.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Али јесте и њега, Јоја, јесте и овог човека Наранчића.

Председник већа: Јоја не одговара за своје поступање приликом евакуације и евакуација је потпуно неважна у овом конкретном предмету. Овде је само важно и ми утврђујемо, да ли је Јоја Плавањац убио ове људе и да ли му је Наранчић Здравко у томе помогао, као што пише у оптужници.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: То не знам, али знам оно што, да су они из војне полиције. Пазите, захваљујући њима, тим људима, ево ја сам поносан на такве људе, на те људе. Знате зашто? Оптужили су нас за прогон.

Председник већа: Добро, то није предмет нашег расправљања. Уколико немате ништа више да изјавите у вези овог догађаја, ево поставиће Вам питања. Изволите, тужиоце, ово је предлог Тужилаштва.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Пошто остаје у потпуности при изјави коју је дао сведок пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона Бихаћ од 18.07.2011. године, ја немам додатних питања.

Председник већа: Немате додатних питања? Да ли браниоци имају додатних питања?

Адвокат Александар Ивковић: Адвокат Александар Ивковић, бранилац окривљеног Јоје Плавањца. Питање за сведока. После овог догађаја из августа 1992. године, да ли сте чули да се помињало још неко име, осим имена Јоје Плавањца да је био са њим у тој школи?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, причало се да су ишли његов отац покојни [REDACTED] и чак и стриц, мислим да је стриц, да су њих тројица ишли. А сада ја нисам баш сто посто сигуран.

Адвокат Александар Ивковић: Ја Вас питам, рекли сте да нисте били. Да ли се причало и да ли сте Ви то чули?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Причало се.

Адвокат Александар Ивковић: Да ли сте Ви то чули?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Причало, причало.

Председник већа: Ко је причао када већ кажете, „причало се“?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, причало се. Не могу ја тачно знати ко је у оно време.

Председник већа: Да ли је причао неко од команданата, неко од војне полиције или су причали мештани по селу?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Мештани, мештани, рекао бих прије мештанин по селу.

Председник већа: Мештани по селу? А да ли је командант [REDACTED] говорио о томе?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не.

Председник већа: Не?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро, изволите даље.

Адвокат Александар Ивковић: Да ли се причало и о томе, да је [REDACTED] [REDACTED] починио ова убиства?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја сада чуо сам разне верзије, па сада...

Адвокат Александар Ивковић: То Вас питам, ако суд дозволи, због тога Вас и питам.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Чуо сам разне верзије. Чак у тога [REDACTED], да је [REDACTED] пуцао. Али мени је то...

Адвокат Александар Ивковић: Питам Вас само што сте чули, нисте могли да видите.

Председник већа: Браниоче, полако. Када сте чули то да је [REDACTED] о пуцао у [REDACTED] и од кога сте чули?

Сведок [REDACTED]: Па, то је после рата.

Председник већа: Када после рата?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, више овај, више овде пред ово суђење, овај, за удружени злочиначки подухват против [REDACTED]. Тада сам више био некако у контакту са људима који су исто тако требали да иду сведочити, па овај, па ме то интересовало.

Председник већа: Да ли су осим Вас у том поступку против [REDACTED], још неко изјашњавао у вези овог догађаја у Основној школи „Петар Кочић“?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, овај, још је сведока било.

Председник већа: Да ли је неко од сведока помињао [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ја мислим да јесте, али ја сада не знам. Ја нисам био, ево ја сам овде сада.

Председник већа: Да ли се сећате да је неко помињао или не?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Сећам се да је помињао.

Председник већа: У свом исказу...

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: И да је помињан...

Председник већа: Да ли је неки сведок изјавио да је то урадио [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: У мом присуству директном? Не.

Председник већа: Без обзира, постоји предмет, може да се изврши увид.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ма, није у мом. Причало се овако, не директно да сам чуо, него чујем ето индиректно од људи, прича се, прича се.

Председник већа: Од људи?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Мислим, не могу сада да знам ко је.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Конкретно.

Адвокат Александар Ивковић: Да ли сте после овог догађаја било када о томе причали са Јојом Плавањцем?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, не. Ја сам то пустио овај мислећи да ће ми се Јоја сам овај то испричати. А и рекао сам, овај, да га ја питам шта је то било, можда би то и покварило неке наше односе. Али свакако се то догодило у објекту војне полиције, па рекох, ако нешто има, ту ће се истражити и знаће се шта је. То је баш јасно.

Адвокат Александар Ивковић: Када сте мало пре на питање судије рекли да у том предмету у Сарајеву што сте поменули.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесам.

Адвокат Александар Ивковић: Да сте чули да су сведоци причали и помињали име [REDACTED] као...

Председник већа: Браниоче, морате бити прецизни. Није рекао да су сведоци помињали. Ја сам накнадно питала, рекао је да није чуо да неки сведок то изјављује пред судом, него да је чуо да се то прича, а није се изјаснио...

Адвокат Александар Ивковић: Ако ми дозволите, он је почео то да каже...

Председник већа: Да су то неки други људи причали, он је то тако рекао.

Адвокат Александар Ивковић: Није ни могао да чује сведоке на суђењу.

Председник већа: Па, не мора да значи да није могао.

Адвокат Александар Ивковић: Јер не присуствује. Него, када сте то чули да су сведоци на суђењу то рекли?

Председник већа: Питала сам то питање. Рекао је да нису на суђењу.

Адвокат Александар Ивковић: На суђењу није ни могао да зна, судија, јер он не присуствује саслушању других сведока.

Председник већа: Може да присуствује, ако је први сведочио, може да присуствује, зашто да не.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Нисам, нисам, нису ми дозвољавали, овај.

Председник већа: Може да присуствује, може да седи.

Адвокат Александар Ивковић: Добро. Моје је питање, да ли је то чуо у судској згради или је то чуо на улици или било где?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Овај, ја када сам се припремао да идем на то суђење, интересовао сам се...

Председник већа: Само моменат. Конкретно одговорите, да ли сте чули да неки сведок у поступку пред судом изјављује да је то учинио отац Јоје Плавањца, [REDACTED] или сте то чули од неких људи да се то прича, препричава и тако даље?

Сведок [REDACTED]: Е то друго, да се прича.

Председник већа: Значи, да људи то препричавају. Изволите даље, браниоче.

Адвокат Александар Ивковић: Немам више, судија питања, хвала.

Председник већа: Немате других питања? Да ли други бранилац има питања? Немате питања. Реците ми, да ли Вам је познато, да ли је отац Јоје Плавањца [REDACTED] био војно ангажован у том периоду док је, када је отпочео рат?

Сведок [REDACTED]: У том периоду, баш у том периоду није.

Председник већа: Није био војно ангажован?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: А пре тога, да ли је био војно ангажован?

Сведок [REDACTED]: А пре тога смо сви ми били тамо ангажовани, који је год могао носити пушку.

Председник већа: Добро. Да ли је био [REDACTED] задужен неким оружјем и да ли Вам је познато којим?

Сведок [REDACTED]: Ма, сви смо, можда је имао карабин или нешто тако. Али, ма сви смо имали оружје, сви смо добили оружје.

Председник већа: Када су почела ратна дејства? Рекли сте у априлу месецу?

Сведок [REDACTED]: 21. априла.

Председник већа: 21. априла?

Сведок [REDACTED]: 21. априла.

Председник већа: Добро. Кажите ми, када је преименована та јединица Ваша у мају 1992. године, када је Прва Подгрмечка бригада ушла у састав Војске Републике Српске, како се, тада је преименована у Једанаесту Крупску лаку пешадијску бригаду, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да. У списима ћете наћи и три назива: Подгрмечка, па онда Крајишка, Прва крајишка бригада, па је онда командант Десетог корпуса из Бихаћа [REDACTED] овај додао и Партизанска, Прва крајишка партизанска бригада и онда је тек, када је формирана Војска Републике Српске, остаја је Једанаеста крупска лака пешадијска бригада. А пре тога све је била Територијална одбрана Српске општине Босанска Крупа.

Председник већа: Добро. У периоду, Ви кажете да је у време када Вам је Јоја Плавањац говорио да је љут на [REDACTED] и наглашавао да га треба адекватно казнити у јесен 1991. године, да је Јоја био у инвалидској пензији.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, и то био је, он је једва остао жив, преживео тај пад.

Председник већа: То сте се изјаснили детаљно, како је он повређен. Реците ми, када је он поново ангажован? Ви кажете да сте га Ви поново ангажовали у војним јединицама, па кажите ми, када је то било?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: То је било, овај, ја мислим, овај, март, март овај 1992. године, када смо ми овај, практично.

Председник већа: Дакле, пре него што су отпочела борбена дејства на том простору?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Нешто пре, да.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Он је прихватио да помогне.

Председник већа: Дакле, у марту 1992. године Јоја је поново војно ангажован?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, војно ангажован, ето.

Председник већа: Да ли је тада задужио оружје?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: Тада када је поново, у марту 1992. године?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Овај, имао је оружје, да.

Председник већа: Добро. Да ли се водила нека евиденција ко је којим оружјем задужен или је свако могао да дође до оружја врло лако?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја мислим да је он имао аутоматску пушку.

Председник већа: Аутоматску пушку? Реците ми, да ли је Јоја, Ви кажете да сте га Ви ангажовали и кажите ми, где је он тачно био ангажован и који су били његови задаци, шта је он могао, која је била његова дужност?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Када смо формирали тај батаљон, звао се у почетку Јасеничко-хашански, тамо по, по принципу територије одакле су војни обвезници и чине тај батаљон. Јоја је, ми смо на један импровизовани начин овај формирали, договорили се ко ће бити командант, ко ће бити заменик. Нисмо имали довољно старешина.

Председник већа: Добро, то је јасно, него нам реците, Јоја, шта је био?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јоја је био заменик команданта тога батаљона.

Председник већа: То сте Ви одредили, је ли тако?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ја сам одредио и то се тако и прихватило.

Председник већа: И као заменик команданта батаљона, која је он имао све овлашћења?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, практично он је имао овлашћења да овај, да припрема тај батаљон за извршење задатака. Оне које је добио...

Председник већа: Ви сте рекли, само моменат, Ви сте рекли да он није имао никакву надлежност у затвору, да је затвор био удаљен двадесет километара од места његовог становања и рада.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Апсолутно, то нема везе са овај, са Јојом затвор, нити војна полиција, нема везе са њиме.

Председник већа: Ја ћу Вам предочити. Оптужени Наранчић је на главном претресу дана 07.06.2018. године изјавио: „Јоја је био мени у суштини мени надређени, имао је чин капетана и могао је да ми нареди у неким ситуацијама да извршим неку команду“ и да је он зато отворио врата затвора, када је Јоја наишао те ноћи. Да ли је ово тачно, имајући у виду да тврдите да Јоја није имао никакву надлежност у затвору?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Овај, формално гледајући, никакве није имао надлежности. Али, Јоја је био познат свима Крупљанима, мислим у Територијалној одбрани, као старешина и овај, он је био оперативац онда у Општинском штабу Територијалне одбране када смо били заједно и са Муслиманима и када смо их припремали и обучавали и изводили на одређене обуке. Е сада, Наранчић можда, можда се сећа тога периода овај када је Јоја био на вишој дужности и ја немам друго објашњење.

Председник већа: Мислите да је он погрешно сматрао да му је Јоја Плавањац надређени?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Погрешно, погрешно, није му уопште био надређени.

Председник већа: Ко му је био надређени?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, надређени је био мислим, командир ја мислим, чете главни [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да, он је био надређени.

Председник већа: Добро, Ви сте се такође...

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Било је ту још командира водова, командир вода, а сада не знам ко је њему био, Наранчићу.

Председник већа: Ви сте навели у Вашем исказу да сте од војника и мештана места Јасенице чули да је [REDACTED] кум и комшија Јоје, убио мајку Јоје Плавањца.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Од кога сте то чули?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ја сам био живео у Јасеници. Додуше, избегао сам ја, моја је кућа била тамо у муслиманској страни, па сам ја избегао и онда када су ови Муслимани евакуисани, ја сам ушао у кућу, једну кућу од муслиманских...

Председник већа: И то се причало у тој Јасеници да је [REDACTED] убио мајку Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, то је близу, неколико километара, а ја сам долазио у ту Јасеницу сваки дан, где је убијена пред мотелом овај његова мајка.

Председник већа: Добро. Ви сте се о томе изјашњавали. Кажете, остајете при наводима тог исказа и рекли сте и да сте били и на сахрани у селу Дубовик.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: А реците ми, да ли је тачно и то да сте Ви чули да је [REDACTED] био кум и комшија Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Тако се причало, комшија јесте. И овај, тај дан када је убијена његова мајка, те његове, његову породицу, његову породицу, она је евакуисана.

Председник већа: Породица [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Била евакуисана истога дана?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Истога дана, овај, јер они су били и комшије. Да ли су они то самостално отишли или је то неко њима помогао да се евакуишу, то не знам. Али углавном, од тог дана, они нису били ту, они су евакуисани.

Председник већа: Добро, а реците ми, Ви сте рекли да је [REDACTED] одмах одведен из Јасенице. Да ли то значи да он није ни био притворен у овој школи „Петар Кочић“? Имате ли сазнања у вези тога?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, не знам, овај, а ево која сазнања имам. Када се то догодило, онда [REDACTED], један човек [REDACTED] који је водио те персоналне послове у бригади, позвао је исто мене, јер сам био њему и претпостављени, а и овамо у Министарству одбране овај, сам требао овај он је мене упознао да у картону од тога [REDACTED], да стоји да је он отпуштен из редовног служења Југословенске народне армије због неких психичких поремећаја. И он је предложио као стручно лице да се он

одмах из јединице ослободи и ја сам потписао тај документ што је он припремио. Ја сада не знам баш шта је ту све написано, да иде на лечење...

Председник већа: Добро, али то није толико важно. Битно је, да ли Вам је познато, да ли је Праштало Предраг уопште вођен и био у овом притвору у Босанској Крупи у овој школи „Петар Кочић“?

Сведок [REDACTED]: Па, ја не знам.

Председник већа: Јер Ви кажете да је одмах одведен из Јасенице.

Сведок [REDACTED]: Да, одмах је одведен. А тај притвор је двадесет километара. Е, где је он одведен, право да Вам кажем, ја не знам. Али вероватно је неко претпоставио да је тамо одведен.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли да су и његови родитељи [REDACTED] [REDACTED] исељени, да не би дошло до освете, пошто се знало за Јојину нарав. Па, опишите нам каква је та Јојина нарав и како су људи доживљавали Јоју, обзиром на ове Ваше наводе?

Сведок [REDACTED]: Па, овај...

Председник већа: Шта подразумевате под тим, „Јојина нарав“?

Сведок [REDACTED]: Па, Јојина нарав? Да Вам кажем, по мом мишљењу, не само по мом мишљењу, знали смо се добро, овај, а и мишљењу мештана села и овај, јер његов отац је био овај болничар познат тамо, да су они иначе Плавањци били пргаве нарави. Тако су, значи, склон некој, ако им се нешто чини...

Председник већа: Агресији, на то мислите?

Сведок [REDACTED]: Може напрасно да доноси одлуке.

Председник већа: Да ли сам ја употребила прави израз?

Сведок [REDACTED]: Па, добро, овај, склон томе, склон овај, можда напрасит, би био тако. Али није било ни, док смо радили заједно, није било овај, није било да. Знао је бити и агресиван, што не значи овај да није био поштен.

Председник већа: Не, из Вашег исказа произилази да је он, управо да су и родитељи Праштало Предрага исељени, измештени одмах из тог места, а [REDACTED] одведен из Јасенице, пошто се знало за Јојину нарав?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да се не би тако реаговало, да се није знало за Јојину нарав, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Е сада, овај, да ли се не би или би.

Председник већа: Дакле, Ви сте очекивали да може доћи до неке освете Јоје Плавањца према [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да, нисам ја то очекивао, него то су, то је урађено пре него што сам ја дошао у Јасеницу.

Председник већа: Не мислим конкретно на Вас, него на те који су иселили његове родитеље, а одвели [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја могу да претпостављам да је то ближе истини, да је то разлог.

Председник већа: Да је то био разлог?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте навели да све то време док сте се Ви налазили у канцеларији, тих пола сата код [REDACTED]а, док се разговарало са Јојом Плавањцем о овом догађају, да ни командант, ни Јоја Плавањац ниједног момента нису помињали његовог, Јојиног оца [REDACTED]. Да ли је икад...

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, немојте ми то, овај.

Председник већа: Да ли је икада Јоја Плавањац поменуо пред Вама или пред командантом [REDACTED]ем или пред било ким, да је његов отац био тада са њим заједно у школи „Петар Кочић“?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Овај, ја то не бих могао сто-посто, тачно да знам. Мислим, можда знам, али заборавио сам. Мени је био тада, мислим, важан Јоја, а шта је било. Можда су и поменули, али ја се не сећам, заборавио сам. Али сам то начелно чуо, начелно, кажем, од мештана.

Председник већа: Ви сте рекли, после много година, у претходном исказу.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Ви сте рекли у претходном исказу: „После много година сам сазнао да је Јоја Плавањац учествовао у убиствима у наведеној школи“.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да, то је било када је било ово суђење.

Председник већа: Када је било суђење, тако сте и рекли.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли Вам је познато, да ли је вођен против Јоје Плавањаца било какав кривични поступак у Босни поводом тог догађаја?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, мени то није познато и мислим да није, јер недуго затим, његов се син разболео, добио леукемију, мали син и он је овај од тога момента, од тога више није ишао у војску. Он је, пратично, био ангажован по Београду и на лечењу сина.

Председник већа: Да ли Вам је познато, до када је Јоја Плавањац био војно ангажован после овог догађаја и да ли је био војно ангажован после овог догађаја?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: После догађаја? Он је стварно до догађаја, смрти његове мајке, био на тој дужности командир Команде стана. Ја то знам, да је то стварно тако био. После тога, он није био иако су ми предочили неки списак из Другог крајишког корпуса да је он био целу ту годину на томе списку.

Председник већа: Али, он формални више није имао никаква задужења?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Формално да је стајало, али стварно није имао никаква задужења, није ту ни долазио.

Председник већа: Да ли му је одузето оружје? Да ли Вам је то познато?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ни то не бих знао, али мислим, мислим да није.

Председник већа: Мислите да није? Добро.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Али, немојте ме сто-посто, мислим да није.

Председник већа: Да ли Вам је познато зашто он после овог догађаја више није имао никакво војно задужење?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Он практично је био добровољац. А познато ми је то да се преокупирао са лечењем свога сина, кажем Вам, који је добио леукемију.

Председник већа: Да ли је његов син добио леукемију у августу месецу 1992. године?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ја мислим да јесте.

Председник већа: У том периоду?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да, одмах добио, брзо или се тако мени чини, али брзо после тога догађаја, он је добио.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли у Вашем исказу када сте испитани: „После овог догађаја само формално је био на списку припадника Крупске бригаде, а да те послове није обављао“. Да ли због овог догађаја у школи „Петар Кочић“ или?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, због преокупације са лечењем свога сина.

Председник већа: Како знате да је због преокупације?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, знам зато што смо, једино када се сретнемо, овај, о томе смо причали и тражили, не знам, како да добије неку помоћ од општине за лечење и тако те неке смо ствари причали. Његова сестра је иначе лекар па ето, мене је исто интересовало како тече тај ток.

Председник већа: Добро, реците ми, Ви сте били кум са Јојом Плавањцем?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, ја сам кум био, ја мислим, то су ме исто тамо питали, ја сам мислио, ево видите, да сам то одмах био 1992. године. Међутим, нисам. 1995. године, овај његова супруга и он дошли код нас кући и овај у вези баш тога сина, они су нама предложили да би требали да крсте овај дете и да ми будемо кумови.

Председник већа: Добро, шта Вам је Јоја рекао, зашто баш Вама предлаже да му будете кум?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ми смо, кажем Вам, радне колеге док смо радили у Штабу Територијалне одбране и овај, после смо били, ја сам ценио његово ангажовање у самом почетку рата, овај, када се несебично ангажовао и послушао ме да помогне нама свима у вођењу тога батаљона. И сматрао сам да је то овај, довољно. Али нисмо ни ми били крштени, моја деца ни ја, па смо се онда узајамно то искрштали.

Председник већа: Да ли то значи да сте Ви у том наведеном периоду, до овог догађаја у августу 1992. године до дана када су Вам они предложили да Ви будете кум, да направите ово кумство, да ли то значи да сте Ви били са Јојом Плавањцем блиски и да сте га често виђали?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја сам био овај, често, сада колико су нама обавезе дозвољавале. Јер код нас није деловао, то одељење није га ни било. Ја сам имао ту доста задужења некаквих. И ја сам размишљао Јоју повући код себе у Одсек Министарства одбране, јер он је био добровољац и пошто је нас тамо мало радило, да овај, да и Јоја позна све људе тамо у Подгрмечу, да ми он ту буде десна рука у вођењу тога одељења. Међутим, ето њему се и син разболи, а и ово што се догодило, овај, у затвору, био је разлог да... Мислим, једноставно га нисам могао то ни ангажовати. Он би био по радној обавези ангажован.

Председник већа: Добро. Ви кажете, у Вашем исказу, да сте срели Јоју Плавањца у Обреновцу, је ли тако?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Када је то било тачно?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, то је било чим сам ја почео, овај, чим је било то, почело сведочење у Сарајеву. Ја иначе долазим у Обреновац за Лазареву суботу, имам тамо рођака и овај и тамо тај дан будем. Али до тога, до те године, ја сам се редовно овај виђао и са Јојом. И сада када сам му пришао, Јоја је продавао тамо неке кокице, овај, он по томе се ангажовао, када сам му пришао да му кажем ето шта се дешава, да сам ја био тамо и овај, сведочио. Јоја као да је то и знао, али и видим није имао овај, неког интереса да са мном даље прича, каже: „Не знаш ти све шта се ту десило“.

Председник већа: Ви кажете да је тада био резервисан према Вама?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, јесте био резервисан и само је рекао то, не знам ја шта се ту све дешавало. Ја сам му покушао рећи, „па ја причам само оно што знам“.

Председник већа: Дакле, он је Вама престао да честита славе и престао је комуникацију, блиски однос са Вама након Вашег сведочења у Сарајеву?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте, баш тако и до сада...

Председник већа: Да ли Вам је тада у Обреновцу објаснио зашто је он љут, шта му је засметало?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Објаснио ми је, зато што, каже, овај, да ја не знам шта се ту све издешавало, да ја не знам шта се ту десило.

Председник већа: Да Ви не знате?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Шта се ту издешавало.

Председник већа: Па, да ли је он био љут што сте Ви пристали да сведочите?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, то могуће да је то.

Председник већа: Ви сте дужни као сведок да се одазовете позиву суда и дужни сте да говорите истину пред судом.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, морао сам, јер су иначе у вези тога случаја и мене доводили у везу, да сам му помогао као неки надређени старшина и да се то не процесуира.

Председник већа: Дакле, Вас су оптуживали да сте Ви помогли Јоји Плавањцу да се не процесуира?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро. Након тога, Ви кажете, у Вашем исказу, да га после тог сусрета у Обреновцу нисте више ни видели ни чули.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ни чуо.

Председник већа: Да ли то значи да је он Вама апсолутно престао да се јавља, прекинуо са Вама сваки контакт?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Јесте, добро. И Ви мислите да је то због Вашег сведочења?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Нема другога.

Председник већа: Добро, у том периоду када сте се Ви виђали, пре него што је он након овог догађаја, дакле од 1992. године, до момента када престаје ваш контакт, да ли је он некада помињао овај догађај у овој школи и да ли сте га Ви некада питали о томе?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Нисам, али ето, сад се сетих, овај. Били смо у стану овде у Београду код његове сестре [REDACTED], она је лекарка, рекао сам Вам. И она се, она се тада овај питала мене као ето, мислећи да сам ја нешто стручнији у свему томе, овај, шта се може очекивати овај из свега тога. И чини ми се да сам тада, да сам тада и од ње чуо да није само Јоја ишао, него и њен отац и стриц.

Председник већа: Добро, реците ми, од овог догађаја, од 1992. године, када је Јоја отишао из Вашег места? Које године је прекинуо да живи више у том месту, у Јасеници?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, да, па сви смо ми протерани, сви.

Председник већа: Када, које године?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, 1995. године.

Председник већа: 1995. године? Добро, значи те три године, од августа 1992. до 1995., док сте тамо боравили, претпостављам да сте се често са Јојом виђали, имајући у виду да Вам је понуђено кумство?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли је некада он поменуо тај догађај, да ли је некада нешто рекао у вези тога?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли сте виђали његовог оца?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесам, био је и на сахрани и виђавао сам га.

Председник већа: Да ли је његов отац помињао тај догађај?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Не, никако.

Председник већа: Никада? Добро. Да ли Вам је познато, да ли је од његовог оца одузето неко оружје?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Није ми познато.

Председник већа: Да ли је његов отац наставио да ради као болничар тамо?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, он је тамо помагао, он је већ могао да, јесте, јесте, радио је тамо.

Председник већа: У каквим односима су били Јоја Плавањац и његов отац? Да ли Вам је то познато?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: У добрим односима.

Председник већа: До смрти његовог оца, је ли тако?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да, у добрим односима.

Председник већа: Добро. Да ли имате нешто да изјавите што Вас ми нисмо питали?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ето, не могу се ни ја више сетити, не могу се сетити.

Председник већа: Не можете ничега да се сетите?

Сведок ██████████ ██████████: Да. Само знам, ето, да није Јоја ишао, мислим знам. Са великим степеном вероватноће да није ишао у тај војни објекат да тражи те притворенике Муслимане.

Председник већа: Да је намеравао да убије ██████████ а не њих?

Сведок ██████████ ██████████: Логично по мени да је тако, јер он је те људе могао...

Председник већа: Хоћете да кажете да је он тражио ██████████, да је ишао због ██████████ тамо?

Сведок ██████████ ██████████: Ја верујем 99 % у то да јесте.

Председник већа: Да је отишао због ██████████?

Сведок ██████████ ██████████: Да.

Председник већа: То је Ваш закључак?

Сведок ██████████ ██████████: Да.

Председник већа: На основу чега?

Сведок ██████████ ██████████: Па, зато што, овај, није ишао да гледа те Муслимане. Он је те Муслимане могао да, путем евакуације да одабере, него сви један је заштићен. Ево сада ја, уважене судије, ја Вам кажем, на суђењу овоме ██████████ у, знате шта су рекли ти Муслимани? Од седамнаест сведока Муслимана, да тринаест је рекло да су тражили евакуацију сами, три је рекло да је евакуација требала бити, а само је један био рекао да су протерани. Али кроз унакрсно испитивање испоставило се да он није био на састанцима када се договарало у које место, где и тако даље.

Председник већа: Добро, то није предмет нашег расправљања. Да ли неко има неко накнадно питање? Немате. Оптужени, изволите.

Адвокат Александар Ивковић: Дозволите, судија, мени једну реченицу.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Александар Ивковић: Адвокат Александар Ивковић. Ја бих само једну примедбу ставио. Рекли сте сведоку дослове, „Јоја није ишао да убије Муслимане него ██████████“. То је моја примедба. Нико није помињао никаква убиства. Ја да истакнем, само нека остане то у записнику.

Председник већа: Добро, ево да разјаснимо, можда сам ја погрешно схватила.

Адвокат Александар Ивковић: Ви сте тако питали.

Председник већа: Само моменат. Зашто мислите да је, и питала сам већ одмах после те моје реченице, питала сам, зашто мислите да је Јоја тражио [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Па, ја мислим то, ето кажем, моје мишљење је да је 99% тако. Можда се варам, овај, да је он ишао да га нађе и да се освети.

Председник већа: Да га убије, као што сам питала, је ли тако? Како да се освети?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Е да Вам кажем исто једну ствар.

Председник већа: Како мислите да се освети?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Како мислите? Овај...

Председник већа: Ако одлази са оружјем тамо и тражи [REDACTED] који је непосредно пре тога убио његову мајку, шта мислите да би урадио?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да Вам кажем, тај затвор је био у захвату фронта, знате колико...

Председник већа: Ја Вас питам како је могао да се освети?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Чекајте, немојте оружје повезивати. Свако је носио оружје. То је километар од линије фронта, тај затвор, километар.

Председник већа: Добро. Да ли је свако могао са оружјем да улази у овај затвор?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Е сада, не би требао онај ко није запослен ту. А вероватно је Јоја, пошто је имао тај ауторитет старешине који је и пре рата онај руководио и формирао те јединице и обучавао, овај, вероватно га, ти људи се као Наранчић и други, сећају да је он био да кажем главни.

Председник већа: И зато га пустио са оружјем у затвор?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Е сада зашто. Можда би и ја да сам ишао тамо, и он би мене овај пустио, јер има поверење, његов сам био, на неки начин, и старешина и тако даље. Мислим, претпостављам да је то разлог. Не би ни од мене тражио.

Председник већа: Немате других питања?

Адвокат Александар Ивковић: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте хтели, Наранчић или Плавањац?

Оптужени Јоја Плавањац: Ја.

Председник већа: Изволите, оптужени Плавањац.

Оптужени Јоја Плавањац: Па, добро, ја бих овде само пар примедби.

Председник већа: Шта значи примедба, не разумем?

Оптужени Јоја Плавањац: Пар примедби на излагање сведока. Значи, нетачне податке које...

Председник већа: Не познаје Закон о кривичном поступку примедбе на излагање. Можете да приметите нешто и да кажете, то је тачно, то није тачно. Али то можете и у завршној речи.

Оптужени Јоја Плавањац: Није тачно, није тачно, рецимо за [REDACTED] да је он мени малтерисао кућу. [REDACTED] је био шумски радник. Мени је малтерисао кућу [REDACTED], зидао ми кућу [REDACTED].

Председник већа: Добро, хоћете да кажете да није тачно ово што је сведок рекао да сте му се Ви поверили да сумњате да је [REDACTED] Вама са униформе скинуо то ордење?

Оптужени Јоја Плавањац: Тако је.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Подрум куће, подрум куће.

Оптужени Јоја Плавањац: Подрум куће мени није малтерисан.

Председник већа: И нисте то причали сведоку?

Оптужени Јоја Плавањац: И кућу сам продао.

Председник већа: Само моменат. Дакле, Ви тврдите да исказ сведока није тачан у том делу, да сте му се Ви поверили у вези Ваших сумњи?

Оптужени Јоја Плавањац: Није тачно.

Председник већа: Добро. А зашто мислите да је он то измислио и рекао?

Оптужени Јоја Плавањац: Све је дозвољено у друштву да се може измислити и рећи.

Председник већа: Молим Вас, немојте тако пред судом да се изражавате.

Оптужени Јоја Плавањац: Па, добро, то је моје мишљење.

Председник већа: Није све дозвољено. Сведок је дужан да говори истину.

Оптужени Јоја Плавањац: Када је у питању ово за [REDACTED] и када каже да је породица та евакуисана исте ноћи. То није истина да је породица евакуисана исте ноћи. Та породица након петнаест дана је боравила ту у том месту. Значи, нити је обезбеђивала војна, нити цивилна полиција. Након петнаест дана су се одселили у Бачку Паланку и сада се налазе у Бачкој Паланци. Не интересује ме ни адреса ни ништа. Никада поступак нити је вођен против њега, ни било шта. Следећа ствар која није истинита, да [REDACTED] није боравио у Основној школи „Петар Кочић“. То би сведок требао да зна као начелник штаба тада у бригади. Значи, он би морао да

барата са тачним подацима шта се дешава, јер директно начелник бригаде је сервис за све информације које добија од команданата батаљона, од команданта Стана и свих осталих, да би могао на реферисању код оперативног дежурног. Свако јутро је било реферисање и ја сам присуствовао тим реферисањима. Знамо сви субординација шта значи. Мало сам изненађен са таквом изјавом да не зна да ли је [REDACTED] био у притвору. Следеће што није тачно, значи да сам ја кренуо са циљем да убијем [REDACTED]. То мој циљ и мотив уопште није био. Ја сам могао да га убијем и пре тога и тако даље. Него, моменат убиства моје мајке, мој син који се разболео од пет година, одмах је заглавио у Институт за мајку и дете, седам и по месеци је био ту. Значи, доктора [REDACTED] која га је лечила и још осамнаесторо деце из територије Босне и Херцеговине.

Председник већа: Немојмо сада о болести деце. То није предмет нашег расправљања.

Оптужени Јоја Плавањац: Али, дозволите ми само да кажем. Значи, ја сам се бакћао са тим проблемом, а мој покојни отац тада, значи, када је моја мајка убијена и сахрањена, је инсистирао да га одвезем, зна сведок да смо ми били на истуреном командном месту двадесет километара од Основне школе „Петар Кочић“.

Председник већа: Добро, само моменат, знам, већ сте то рекли. Ваш отац је инсистирао да га одвезете, као што сте то рекли у Вашој одбрани.

Оптужени Јоја Плавањац: Јесте.

Председник већа: Зашто то никада нисте рекли овом сведоку, када сте били блиски и тражили сте да Вам он буде кум?

Оптужени Јоја Плавањац: Мени су били тежи проблеми, моје дете, нето све што се издешавало и шта се дешава у ратним условима. Искрено ја Вама кажем, ја сам отац мог детета тог момента био и ништа друго.

Председник већа: Добро, он је био присутан када сте се Ви, када сте Ви дошли по позиву код команданта [REDACTED] а управо због овог проблема. И Ви тада ништа нисте, као што је сведок рекао, рекли о свему томе?

Оптужени Јоја Плавањац: Па, знате како.

Председник већа: Имали сте прилику касније, обзиром да сте се зближили, да сте били блиски да објасните то, да је то, у ствари, урадио Ваш отац. Зашто то никада нисте учинили?

Оптужени Јоја Плавањац: Ја Вама да кажем искрено, значи, моменат и ситуација мени никада није дозвољавала то да причам, јер нисам то, прво, ја урадио. Одговорно тврдим да нисам.

Председник већа: Не, то Вас питам, зашто нисте овом сведоку рекли да је то урадио Ваш отац, а не Ви?

Оптужени Јоја Плавањац: Па, са својим оцем који је то урадио, никада нисам на ту тему причао. Покушао сам пар пута, тако ме одбијао.

Председник већа: Али, зашто са сведоком [REDACTED] [REDACTED] нисте о томе причали, обзиром да знате да је већ он упућен, да је пала сумња од стране команданта [REDACTED] а на Вас?

Оптужени Јоја Плавањац: Ја да сам отишао и без наоружања, значи...

Председник већа: Ја Вас питам нешто друго. Зашто нисте никада сведоку [REDACTED] [REDACTED] о томе ништа причали?

Оптужени Јоја Плавањац: Па, нисам, нисам, знате шта, нисам уопште осећао потребу у тој причи да ми требамо причати на ту тему, апсолутно нисам осећао потребу.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто да приметите?

Оптужени Јоја Плавањац: Па, имам, једино ето, велике похвале на конто сведока који је мене похвалио у току мога рада. А на крају налазим се овде данас као лош војник. То ми је заиста врло тешко и жао.

Председник већа: Добро, можете се вратити на Ваше место. Реците нам, [REDACTED], Ви сте оставили износ трошкова које сте имали, захтевали сте да Вам се исплате ови трошкови ради доласка на главни претрес, на шта Ви, свакако, имате право. То је укупни износ 5.194,00 динара. Ви сте дошли [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Да.

Председник већа: Својим аутомобилом?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобрава се исплата трошкова сведоку [REDACTED] [REDACTED] на име доласка на главни претрес и то трошкова горива у износу од 3.435,00 динара, путарина у износу од 282,00 динара, укупни износ и трошкови исхране, а што укупно износи 5.194,00 динара, који ће бити уплаћени на текући рачун.

Да ли сте Ви оставили текући рачун?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Јесам, јесам.

Председник већа: На текући рачун остављен, на текући рачун остављен Служби за помоћ и подршку сведоцима.

Обзиром да више нико нема неких додатних питања, питам, да ли бисмо могли да отпустимо сведока?

На сагласан предлог странака, сведок се отпушта из заседања.

Вама ће ови трошкови бити уплаћени накнадно. Ви можете да напустите суђење. Захваљујемо се што сте приступили.

Сведок [REDACTED]: Добро, хвала.

Оптужени Јоја Плавањац: Да ли могу да се поздравим?

Председник већа: Не може. Ми смо саслушали оба сведока која су приступила на данашњи претрес. Позивам тужиоца, заменика тужиоца за ратне злочине да се изјасни у вези ових сведока које смо позивали. Ја само могу да вас обавестим у вези сведока који нису приступили. Немамо никаквог извештаја, који су уредно позвани, нису приступили. Није нам достављен никакав извештај Суда Босне и Херцеговине, било какав извештај, због чета нису приступили. Суду је достављен извештај за сведока [REDACTED] да је преминуо и ми ћемо тражити извод из Матичне књиге умрлих. Тражили смо за [REDACTED], за кога нам је достављен извештај да је, такође, преминуо, да нам се достави извод из Матичне књиге умрлих. Али суду још увек није достављен. У односу на остале сведоке, чули сте да су, да је сведок [REDACTED] одсељен, да за сведока [REDACTED] није довољна адреса, дакле недостаје адреса броја улице и ево ја Вас позивам да се изјасните, да ли за главни претрес позивати поново сведоке.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Ја бих још увек остао при том предлогу. Наравно, сачекао бих овај, евентуално да стигне извод из Матичне књиге умрлих за ове преминуле, па онда када суд то добије, изјаснио бих се накнадно у односу на њих двојицу. Исто тако, желим да Вас обавестим да ћу покушати такође преко босанског тужиоца да можда суду достави неку додатну информацију.

Председник већа: Могли бисте да, у односу на адресу, да ли сте мислили у односу на адресу?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако је, да, у односу на адресе ових сведока који се нису одазвали.

Председник већа: Добро, дакле остајете и даље при предлозима да се испитају сви ови сведоци наведени у оптужници?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако је. Хвала.

Председник већа: Добро. Ми ћемо онда поновити позив за [REDACTED], [REDACTED] и то је за сада то.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Након извођења доказа одређених за данашњи претрес, главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**.

А наредни претрес СЕ ОДРЕЂУЈЕ за:

29. јануар да ли може? 15. јануара?

15.01.2019. године у 9,30 часова, судница број 2.

На претрес позвати: [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED].

[REDACTED] излишно је да зовемо, једино да проверимо адресу.

Адвокат Александар Ивковић: Судија, ако дозволите мени секунду једну. Могуће да је у томе грешка, да је [REDACTED], а не [REDACTED]. Ако је ишао позив као [REDACTED], можда зато није примио позив, иначе је [REDACTED]. То видите из његовог потписа током. [REDACTED], а не [REDACTED], да, да, [REDACTED].

Председник већа: Не, није проблем у адреси, нема броја улице, због броја улице, куће, да.

Адвокат Александар Ивковић: Добро, можда је погрешно презиме, па да га зато нису нашли.

Председник већа: Да ли, тужиоче, Ви предлагете да позовемо и њега и овог сведока, па Ви накнадно доставите број или можемо накнадно?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, ја предлагем да га позовете, односно, кажем, доставићу ја сваку информацију коју добијем у најкраћем могућем року. Остајем при предлогу.

Председник већа: Остајете при том предлогу?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Председник већа: На претрес позив доставити сведоку [REDACTED] и сведоку [REDACTED]. Нама пише [REDACTED] је у оптужници и то је вероватно због тога.

Довршено у 16,42 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА